

Výškový systém Bpv
Souřadný systém S-JTSK

Přehled revizí přílohy					
03	28.02.2021	VKo	Zpracování připomínek z projednání	TAd	HSt
02	17.10.2019	VKo	Odevzdání po zpracování připomínek	TAd	HSt
01	17.06.2019	VKo	KONCEPT k projednání	TAd	HSt
Rev.	Datum	Vypracoval	Popis obsahu revize	Kontr.	Schv.

Objednatel

Správa železniční dopravní cesty, státní organizace
Dlážděná 1003/7, CZ 110 00 Praha 1
Stavební správa západ
Sokolovská 1955/278, CZ 190 00 Praha 9
www.szdc.cz

Zhotovitel

Mott MacDonald CZ, spol. s r.o.
Národní 984/15
CZ 110 00 Praha 1
+420 221 412 800
www.mottmac.com

Zpracovatel částí

SUDOP PRAHA a.s.
Olšanská 1a
130 80 Praha 3
+420 267 094 111
www.sudop.cz

Akce

Modernizace traťového úseku Praha-Libeň - Praha-Malešice, I. stavba

Část dokumentace

- B Souhrnná technická zpráva
B.6 Vliv stavby na životní prostředí
B.6.1 Souhrnné hodnocení vlivu stavby na životní prostředí

Název přílohy				Stupeň dokumentace		DUR
				Měřítko		-
				Formát		35 x A4
				Datum		viz výše
Manažer projektu	Ing. Jan Nový		Vypracoval	Ing. Vojtěch Kos		
Garant profese	Ing. Jitka Tobolová		Kontroloval	Ing. Tomáš Adam		
Odpov. projektant	Ing. Vojtěch Kos		Schválil	Ing. Hana Staňková		
Číslo dokumentu				Revize	Část dokumentace	Číslo přílohy
401902-SUP-VZP-B_6_1-001				03	B.6.1	001

Obsah

1	Identifikační údaje stavby	2
1.1	Označení stavby	2
1.2	Stavebník	2
1.3	Projektant.....	2
2	Popis stavby.....	3
3	Vztah k EIA	5
4	Přírodní charakteristika	6
4.1	Poloha a základní údaje	6
4.2	Horniny a reliéf	7
4.3	Podnebí	7
4.4	Půdy	7
4.5	Biota	7
4.6	Současný stav krajiny a ochrana přírody	8
4.7	Poloha	8
4.8	Horniny a reliéf	8
4.9	Podnebí	8
4.10	Půdy	8
4.11	Biota	8
5	Územní systém ekologické stability	10
5.1	Nadregionální úroveň ÚSES	11
5.2	Regionální úroveň ÚSES.....	11
5.3	Lokální úroveň ÚSES	11
6	Významné krajinné prvky	13
6.1	Registrované VKP dle §6 zákona č. 114/1992 Sb.	13
6.2	VKP dle §3 zákona č. 114/1992 Sb.....	13
7	Zvláště chráněná území.....	13
8	Přírodní parky.....	14
9	NATURA 2000.....	15
10	Památné stromy	16
11	Krajinný ráz.....	16
12	Vliv na lesní a zemědělský půdní fond	17
13	Přírodní zdroje a poddolovaná území	17
14	Radonové riziko.....	18
15	Ochranná pásma	19
16	Vliv na dřeviny rostoucí mimo les.....	20
17	Veřejně prospěšné stavby	22
18	Vliv na vodoteče a vodní zdroje	22
19	Biologický průzkum	24
19.1	Zoologický průzkum.....	24
20	Migrace	25
21	Kulturní památky a archeologické nálezy.....	27
21.1	Městská památková rezervace, městská památková zóna.....	27
21.2	Nemovitě kulturní památky	27
21.3	Archeologické nálezy	32
22	Odpadové hospodářství	33
23	Závěr	34
24	Podklady	34

1 Identifikační údaje stavby

1.1 Označení stavby

Název stavby:	Modernizace traťového úseku Praha-Libeň – Praha-Malešice, I. stavba
Charakteristika a účel stavby:	Modernizace železniční trati
Kraj:	Hlavní město Praha
Městská část:	Praha 9, Praha 10
Katastrální území:	Libeň [730891], Vysočany [731285], Hrdlořezy [731765], Hloubětín [731234], Malešice [732451], Strašnice [731943]
Stupeň dokumentace:	Dokumentace pro územní řízení (DÚR)
Místo stavby:	Železniční trať Praha-Libeň – Praha-Vršovice (začátek kolejových úprav v km 0,859 staničení trati Kolín – Praha; konec kolejových úprav v km 2,857)

1.2 Stavebník

Investor a objednatel:	Správa železniční dopravní cesty, státní organizace Dlážděná 1003/7 110 00 Praha 1
Organizační složka:	Stavební správa západ Sokolovská 278/1955 190 00 Praha 9

1.3 Projektant

Zhotovitel dokumentace:	Mott MacDonald CZ, spol. s r.o. Národní 984/15, 110 00 Praha 1
Subdodavatel:	SUDOP Praha a.s. Olšanská 2643/1a 130 80 Praha 3
Hlavní inženýr projektu:	Ing. Jan Nový, Mott MacDonald CZ, spol. s r.o.
Zpracovatel dokumentace:	Ing. Vojtěch Kos

2 Popis stavby

Místo stavby

Místem stavby je železniční stanice Praha-Libeň, traťový úsek Praha-Libeň – Praha-Malešice a železniční stanice Praha-Malešice. Drobné úpravy se dotýkají také části traťového úseku Praha-Libeň – Praha-Běchovice a Praha-Libeň – Praha-Holešovice.

Předmětný úsek železniční tratě Praha-Libeň – Praha-Malešice je součástí celostátní dráhy, která je zařazena do transevropské dopravní sítě TEN-T jako součást hlavní sítě nákladní dopravy (dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1315/2013/EU o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a Sdělení Ministerstva dopravy č. 111/2004 Sb. o výčtu železničních drah zařazených do evropského železničního systému).

Číslo tratě dle Prohlášení o dráze:

- 333 00 Praha-Libeň – Praha-Malešice (TTP 525F, JŘ 091)
- 520 00 Kolín – Praha-Libeň (TTP 501A, JŘ 011)
- 321 00 Praha-Libeň – Praha-Holešovice (TTP 526A, JŘ 091)

Traťový úsek: č. 0892 Praha-Libeň – Praha-Vršovice
                          č. 1501 Kolín – Praha-Libeň
                          č. 0791 Praha-Libeň – Praha-Holešovice

Začátek a konec stavby¹:

- začátek stavby v km 404,229 trati Kolín – Praha-Libeň (TÚ 1501) = km 0,859 trati Praha-Libeň – Praha-Vršovice (TÚ 0892)
- konec stavby v km 2,857 trati Praha-Libeň – Praha-Vršovice (TÚ 0892)

Stavba zahrnuje stavební úpravy železniční trati:

- od km 0,859 do km 2,857 v úseku Praha-Libeň – Praha-Vršovice (TÚ 0892)
- od km 402,850 do km 402,930 v úseku Kolín – Praha-Libeň (TÚ 1501)

a dále pokládku a úpravu kabelových tras a úpravy technologických zařízení, které zasahují:

- od km 395,330 do km 406,200 v úseku Kolín – Praha-Libeň (TÚ 1501)
- do km 4,300 v úseku Praha-Libeň – Praha-Vršovice (TÚ 0892)
- do km 0,300 v úseku Praha-Libeň – Praha-Holešovice (TÚ 0791)

Dotčené pozemní komunikace:

V rámci stavby jsou řešeny stavební úpravy dotčených komunikací a zajištění nových příjezdových vozovek k objektům stavby. Jedná se o úpravy ulice Mezitraťové a řešení příjezdů k novým technologickým objektům (technologický objekt zabezpečovacího zařízení, spínací stanice, staniční transformovna). Ve všech případech se jedná o účelové komunikace na pozemcích objednatele.

Předmět dokumentace

Předmětem dokumentace je zpracování dokumentace pro územní řízení (DUR), která aktualizuje původní přípravnou dokumentaci (PD) stavby „Modernizace traťového úseku Praha-Libeň - Praha-Malešice, I. stavba“. Následný proces posouzení vlivů

---

¹ Začátek a konec trati Praha-Libeň – Praha-Vršovice je orientován ve směru z P.-Libně do P.-Malešic. Shodně je orientován začátek a konec stavby, systém staničení trati a čísla PS a SO.

záměru na životní prostředí probíhal až do 08/2018, kdy Ministerstvo životního prostředí vydalo souhlasné stanovisko.

Důvodem aktualizace původní PD je:

- Rozšíření věcné náplně stavby, ke kterému došlo v průběhu posuzování vlivů záměru na životní prostředí (2 nově rekonstruované mostní objekty včetně souvisejících úprav koleje, zvětšený rozsah PHS).
- Zpracování podmínek pro fázi přípravy stanovených Ministerstvem životního prostředí v souhlasném stanovisku k záměru.
- Nutnost upravit a zpřesnit technický návrh původní PD vzhledem k nově přijatým koncepčním dokumentům SŽDC v oblasti ETCS a napájení (příprava na výhledový přechod na střídavou trakční proudovou soustavu).
- Aktualizace podkladů a zajištění úplné dokladové části včetně zpracování a podání žádosti o územní rozhodnutí.

Hlavními cíli řešené stavby jsou zvýšení kapacity řešeného úseku pro nákladní dopravu a osobní městskou železniční linku.

Předkládaná dokumentace respektuje zejména Všeobecné technické podmínky (VTP/ZP+DUR/09/18) a Zvláštní technické podmínky (ZTP).

Stručný popis stavby

Stávající železniční trať Praha-Libeň – Praha-Malešice je jednokolejná, elektrizovaná stejnosměrnou trakční soustavou 3 kV DC. Maximální traťová rychlost je 60 km/h s dílčími omezeními, maximální sklon je cca 10 ‰, traťová třída zatížení D3/80.

Předmětem stavby je návrh novostavby dvoukolejného mimoúrovňového křížení trati ze sudé staniční skupiny kolejí v ŽST Praha-Libeň nad kolejemi trati Kolín - Praha-Libeň do nového obvodu ŽST Praha-Libeň "obvod Hrdlořezy", který se nachází v traťovém úseku Praha-Libeň - Praha-Malešice v blízkosti křížení železniční trati s ulicí Českobrodskou. Cílem stavby je odstranit kapacitní hrdlo, kterým je dnes úrovňové křížení vlaků na běchovickém zhlaví ŽST Praha-Libeň. Součástí stavby jsou také související úpravy pozemních komunikací a sítí technického vybavení. Vyvolané úpravy v technologických, energetických a silnoproudých profesích přesahují rozsah kolejových úprav v nezbytně nutném rozsahu.

Stavba zahrnuje modernizaci železničního svršku a spodku, železničních mostů a propustků, výstavbu opěrných a zárubních zdí, výstavbu protihlukových stěn a ochranných opatření, úpravy pozemních komunikací, výstavbu nových technologických objektů a ochranu či přeložky dotčených sítí technického vybavení. Technologická část zahrnuje modernizaci železničního zabezpečovacího a sdělovacího zařízení, trakčního vedení a ukolejnění, silnoproudé napájecí technologie a silnoproudých rozvodů včetně osvětlení venkovních prostor. Součástí stavby jsou demolice pozemních objektů, skrytka ornice, odstranění zeleně, vegetační úpravy a náhradní výsadba.

Navržené řešení v rámci stavby „Modernizace traťového úseku Praha-Libeň – Praha-Malešice, I. stavba“ respektuje možnost výhledového zdvoukolejnění celého úseku Praha-Libeň – Praha-Hostivař včetně nového tunelu pod vrchem Tábor v samostatné investici.

Obr.1: Přehledná situace stavby v ortofotomapě (zdroj: PD 07/2014, výkres C – situace stavby)

Obr.2: Lokalizace předmětů obecné ochrany přírody (<http://mpp.praha.eu/app/map/atlas-zivotniho-prostredi/cs/ochrana-prirody-a-krajiny>)

3 Vztah k EIA

K záměru bylo z hlediska zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, vydáno Ministerstvem životního prostředí dne 23. 3. 2018 pod č.j.: MZP/2018/500/592 **souhlasné závazné stanovisko** k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen „závazné stanovisko EIA“). Závazné stanovisko obsahovalo celkem 19 podmínek pro fázi přípravy, realizace a provozu záměru.

§9a odst. (6) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí stanoví: „Nejdříve 90 dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení, nejpozději však v den podání žádosti o zahájení navazujícího řízení, předloží oznamovatel příslušnému úřadu, který vydal stanovisko, dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko, a to v rozsahu části nebo etapy záměru, která je předmětem navazujícího řízení. Příslušný úřad ověří na základě oznámení o zahájení řízení zasláného tomuto úřadu správním orgánem příslušným k vedení navazujícího řízení každý záměr a vydá nesouhlasné závazné stanovisko, jestliže došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména ke zvýšení jeho kapacity a rozsahu nebo ke změně jeho technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání. Tyto změny jsou předmětem posuzování podle § 4 odst. 1 písm. g). Jestliže nedošlo ke změnám záměru podle věty druhé, příslušný úřad vydá souhlasné závazné stanovisko. V tomto závazném stanovisku příslušný úřad s přihlédnutím k podkladům podle odstavce 1 určí, které z podmínek stanoviska jsou v důsledku jiných změn záměru neproveditelné, a to případně v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány. Pokud nebyly dokumenty podle věty první předány ve stanovené lhůtě, má se za to, že nebyly předány.“

V rámci navazujícího řízení dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (DÚR) je nezbytné podat na příslušný úřad (Ministerstvo životního prostředí) verifikační žádost s úplným soupisem změn mezi projektovou dokumentací a záměru s vydaným závazným stanoviskem, s vyhodnocením těchto změn na životní prostředí.

Předkládaný podklad pro vydání verifikačního závazného stanoviska zpracovaný autorizovanou osobou podle § 19 zákona č. 100/2001 Sb. obsahuje:

- úplný popis změn stavby „**Modernizace traťového úseku Praha-Libeň – Praha-Malešice, I. stavba**“, který byl předložen projektantem aktuálního stupně projektové dokumentace, a to v rozsahu dokumentace pro stavební povolení (Mott MacDonald, 2019),
- zdůvodnění uvedených změn,
- komentář, zda tyto změny mohou významně negativně ovlivnit životní prostředí.

4 Přírodní charakteristika

Stavba se nachází dle biogeografického členění České republiky (Culek, 1996) na rozhraní **Řipského bioregionu (1.2) a Českobrodského bioregionu (1.5)**. Charakteristika přírodních podmínek území je popsána v následujících odstavcích.

Řipský bioregion (1.2)

4.1 Poloha a základní údaje

Bioregion je tvořen nížinnou tabulí na severozápadě středních Čech, zabírá převážnou část Dolnooharské tabule a západní část Pražské plošiny; má protáhlý tvar ve směru SZ – JV a plochu 1585 m².

Bioregion tvoří opuková tabule s pauperizovanou teplomilnou biotou 2. (bukovo-dubového) vegetačního stupně, ve vyšších polohách s přechody do 3. (dubovo – bukového) vegetačního stupně. V kaňonech Vltavy se nachází pestrá biota se zbytky teplomilné lesní a stepní vegetace. V současnosti v bioregionu dominuje orná půda, hodnotné jsou fragmenty travních lad a skalního řídkolesí. Lesy jsou menší, převážně kulturní bory, ale se zbytky dubohabřin a doubrav.

4.2 Horniny a reliéf

Celé rozsáhlé území je součástí české křídové pánve, budované v této oblasti vápnitými horninami. Značný rozsah mají i kvartérní pokryvy, především vápnité spraše v blízkosti Vltavy. Typická výška bioregionu je 170 – 330 m.

4.3 Podnebí

Dle Quitta leží celý bioregion v teplé oblasti T 2. Pro bioregion je typické teplé suché podnebí, charakterizované teplotami mezi 8 – 9 ° C a srážkami mezi 450 – 500 mm. Území je vystaveno výraznému, převážně západnímu proudění, chráněné polohy jsou především v hlubších údolích jižní části, kde se místy projevují místy teplotní inverze.

Dle Atlasu podnebí Česka se území dotčené stavbou nachází v okrsku B2 – mírně teplý, mírně suchý, převážně s mírnou zimou.

Údaje o klimatu v zájmovém území sleduje ČHMÚ v meteorologické stanici Praha – Karlov (data aktuální k období prosinec 2015 – listopad 2016, resp. dlouhodobé normály z let 1961 – 1990).

Tab. 1: Aktuální data ČHMÚ pro stanici Praha – Karlov (zdroj: ČHMÚ)

Stanice Praha Karlov	2015	2016											Rok
	XII	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	
měsíční srážkový úhrn (mm)	9,0	24,6	30,7	19,5	22,5	55,1	73,9	53,2	46,7	30,5	71,0	19,0	455,7
měsíční normál (mm)	22,3	21,6	21,4	26,3	34,9	67,2	63,5	58,7	67,5	33,0	26,5	29,9	472,8
% normálu	40	114	144	74	65	82	116	91	69	92	268	64	96

4.4 Půdy

Převažujícím půdním typem jsou karbonátové černozemě na spraších, které na výchozech křídových slínů přecházejí do mělkých typických pararendzin. Typické kambizemě se vyskytují v úzkých pruzích na svazích údolí Vltavy a jejích přítoků a na svazích podél potoků stékajících ze Džbánu.

4.5 Biota

Bioregion leží v termofytiku, zájmové území zahrnuje v západní části fytogeografický okres 10 b. Pražská kotlina. Potenciální přirozenou vegetací je mozaika teplomilných doubrav (pravděpodobně svaz *Quercion petraeae*, zejména *Potentillo albae* - *Quercetum*). V dotčeném území nacházejí následující biochory: 2Lh (široké hlinité nivy 2. v.s.), 2UA (výrazná údolí na vápencích 2. v.s.) a -2BM (erodované plošiny na drobách v suché oblasti 2. v.s.). Vegetační stupně (Skalický): kolinní.

Ve flóře je zastoupena řada exklávních prvků. Na dlouhodobě odlesněné plošině je flóra velmi jednotvárná, pestrá je zejména v oblasti dolního Povltaví, Poohří a na Podřipsku. Fauna bioregionu je původně ryze hercynská, se západoevropským vlivem (ježek západní, ropucha krátkonohá).

Významné druhy – savci: ježek západní (*Erinaceus europaeus*), myšice malooká (*Apodemus microps*). Ptáci: dytík úhorní (*Burhinus oedicnemus*), břehule říční (*Riparia riparia*), moudivláček lužní (*Remiz pendulinus*), havran polní (*Corvus frugilegus*). Obojživelníci: ropucha krátkonohá (*Bufo calamita*), mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*). Hmyz: kobylka *Laptophyes punctatissima*, vřetenuška pozdní (*Zygaena laeta*), makadlovka *Mesophleps trinotellus*.

V současnosti jde většinou o téměř bezlesou kulturní step, charakterizovanou např. koloniemi havrana polního nebo výskytem dytíka úhorního. Zejména pod Prahou jsou zachovalá unikátní torza vyhraněně teplomilných hmyzích společenstev, se středočeskými endemity a subendemity. Vltava patří v zásadě do cejnového pásma, doznívá zde však vliv Vltavské kaskády a tak má řeka částečně charakter sekundárního pstruhového pásma.

4.6 Současný stav krajiny a ochrana přírody

Území patří k nejstarším sídelním oblastem u nás. Osídlení je velmi staré, souvislé od neolitu. Bioregion byl již v prehistorické době odlesněn na většině plochy a rozloha lesů dnes je velmi omezená. Přirozené lesní porosty jsou často nahrazeny druhotnými akátinami. Bioregion je velmi rozsáhlý a tomu odpovídá i počet doposud vyhlášených chráněných území. Chráněná území jsou však rozmístěna velmi nepravidelně, hustá síť se nachází především v Praze a jejím okolí. Rámcový přehled předmětů ochrany přírody a krajiny v dotčeném území je patrný z ilustračních obrázků jednotlivých kapitol, podrobněji je pak rovněž zpracováno v příloze C.4 Mapové podklady v oblasti životního prostředí.

Českokobrodský bioregion (1.5)

4.7 Poloha

Bioregion leží uprostřed středních Čech, zabírá přibližně Českokobrodskou tabuli. Tvoří ho plošiny na starších sedimentech s pokryvy spraší a vegetací hájů s malými ostrovy acidofilních doubrav. Bioregion je dnes z naprosté většiny intenzivně zemědělsky využíván, přesto se zde zachovaly unikátní komplexy přirozených částečně podmačených dubových lesů (Vidrholec).

4.8 Horniny a reliéf

Geologickou stavbu území vyznačuje poloha na okraji české křídové pánve, z jejíhož podloží směrem k jihu vystupují horniny starších útvarů. Značný rozsah mají pokryvy spraší. Reliéf má charakter tabule ukloněné od jihu k severozápadu až k severovýchodu. Plochy povrch zpestřují četná malá, výrazně zaříznutá, ale jen 20 – 50 m hluboká údolí. Reliéf má ráz ploché pahorkatiny s výškovou členitostí 30 – 75 m, při okrajích vrchovin na jihu má charakter členité pahorkatiny s výškovou členitostí 75 – 120 m.

4.9 Podnebí

Dle Quitta leží převážná část území v teplé oblasti T 2, pouze při hranicích s vrchovinami na jihu je pruh území náležející mírně teplé oblasti MT 10. Bioregion leží na návětrné straně vrchoviny, průměrné teploty dosahují 7,5-9 °C. Srážky dosahují 500 - 650 mm.

4.10 Půdy

Na spraších převažují černozemě, na západě karbonátové, na východě hnědozemní, které jižněji přecházejí do hnědozemí.

4.11 Biota

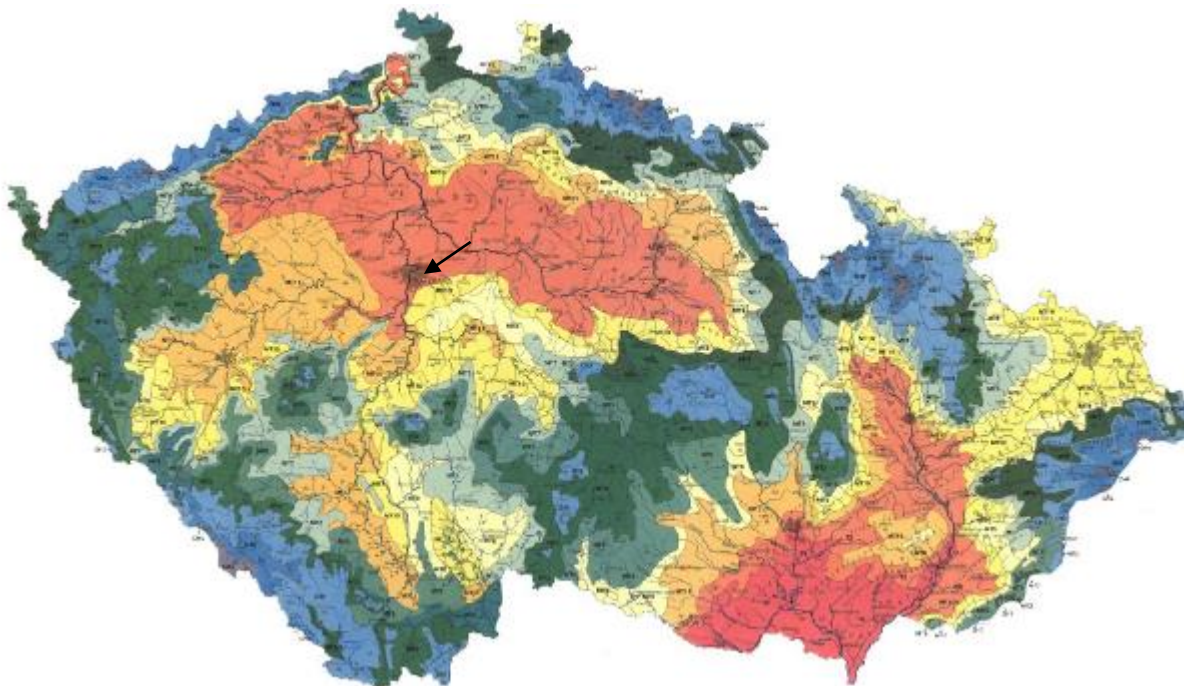
Bioregion se rozkládá zčásti v termofytiku, zčásti v mezofytiku. Vegetační stupeň podle Skalického je kolinní až suprakolinní. Potenciální přirozenou vegetaci tvořily především háje svazu *Carpinion*, a to zejména *Melampyro nemorosi-Carpinetum*, na těžších podmačených půdách charakteristicky i *Tilio-Betuletum*. Okrajově sem zasahovaly i acidofilní doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*) a méně náročné typy teplomilných

doubrav (*Potentillo albae-Quercetum*). Buk je zastoupen pouze fragmentárně, skutečné bučiny chybějí. Přirozená náhradní vegetace je především reprezentována travobylinnými porosty. Na vlhkých stanovištích jsou to louky, náležející vegetaci svazů *Calthion* a *Molinion*. Flóra bioregionu je charakterizována zastoupením hercynské hájové květeny.

Fauna je hercynského původu, silně ochuzená, se západními vlivy (ježek západní, ropucha krátkonohá, kobylka *Leptophyes punctatissima*). Převládá otevřená kulturní step (havran polní), do níž jsou vmezeřeny nepatrné zbytky xerothermních společenstev (z měkkýšů např. trojzubka stepní). Vodní toky bioregionu mají charakter potoků a menších říček, náleží do pstruhového, na dolních tocích lipanového pásma. Zastoupeny jsou i stojaté vody rybníků a malých nádrží s typickou faunou. Významné druhy – savci: ježek západní (*Erinaceus europaeus*). Ptáci: břehule říční (*Riparia riparia*), moudivláček lužní (*Remiz pendulinus*), havran polní (*Corvus frugilegus*). Obojživelníci: ropucha krátkonohá (*Bufo calamita*), skokan štíhlý (*Rana dalmatina*), mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*). Měkkýši: suchomilka obecná (*Helicella obvia*), suchomilka rýhovaná (*Helicella striata*), slimáčník táhlý (*Semilimax semilimax*). Hmyz: kobylka *Leptophyes punctatissima*.

Klimatické charakteristiky území

Obr.3: Mapa klimatických regionů ČR (dle Quitt, 1971)

Dle Quittovy klasifikace se území stavby nachází převážně v klimatické oblasti T 2 (teplá), která má následující charakteristiky:

Tab. 2: Charakteristiky T2 (dle Quitta)

počet letních dní	50-60	průměrná dubnová teplota	8-9 °C
počet dní s průměrnou teplotou 10° a více	160-170	průměrná říjnová teplota	7-9 °C
počet dní s mrazem	100-110	Øpočet dní se srážkami ≥ 1 mm	90-100
počet ledových dní	30-40	suma srážek ve vegetačním období	350-400 mm
průměrná lednová teplota	-2 - -3 °C	suma srážek v zimním období	200-300 mm
průměrná červencová teplota	18-19 °C	počet dní se sněhovou pokrývkou	40-50

Tab. 3: Charakteristiky T2 dle Atlasu podnebí Česka (2007):

průměrný roční úhrn srážek (mm)	550-600
průměrný sezónní (V – IX) počet dní se srážkami ≥ 30 mm/24 h	1,0 – 1,5
průměrný sezónní (V – IX) počet dní se srážkami ≥ 30 mm/1 h	0,2 - 0,3
průměrný počet dní s bouřkou	21 – 24

Vliv na kvalitu ovzduší v rámci realizace stavby je detailně řešen v samostatné příloze B.6.9 Rozptylová studie.

5 Územní systém ekologické stability

Územní systém ekologické stability (dále jen “ÚSES“) dle §3 písm. 1a) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 114/1992 Sb.“), tvoří v krajině soubor funkčně propojených ekosystémů, resp. ekologicky stabilnějších přirozených a přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. V rámci nadregionálních, regionálních a místních (lokálních) ÚSES jsou vymezována tzv. biocentra a biokoridory.

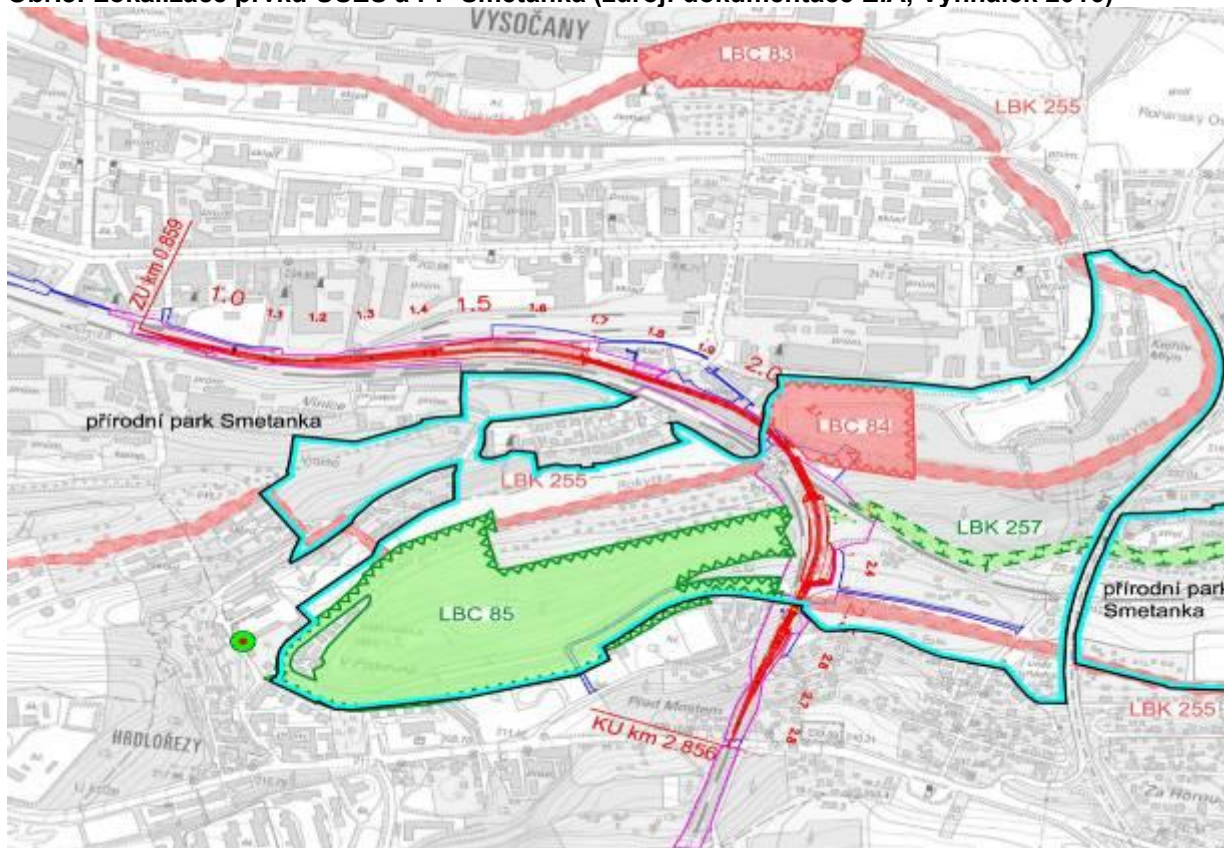
Železnice spolu s pozemními komunikacemi vytvářejí v krajině pro volně žijící živočichy neprůchodné bariéry, které způsobují fragmentaci populací. Osud izolovaných populací se postupně stává nejistý, dochází ke snižování genetické rozmanitosti. Zajištění migračních možností je tedy základním předpokladem dlouhodobé úspěšné existence populací. Předpokládá se, že v kulturní krajině funguje ÚSES jako ekologická síť. Zjednodušeně si lze představit, že biokoridory jsou využívány pro migraci a biocentra pro trvalou existenci druhů. Místo křížení dráhy s biokoridorem lze chápat jako lokální zmenšení propustnosti biokoridoru pro některé druhy živočichů. Nejvíce ohroženou skupinou jsou větší savci, kteří obecně obývají rozsáhlá území při relativně malém počtu jedinců. Podkladem pro zpracování vlivů na ÚSES všech úrovní jsou údaje z územních plánů dotčených obcí.

Dle §4 odst.1 citovaného zákona je ochrana ÚSES povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ. Jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát.

Podrobné znázornění prvků ÚSES je uvedeno v následujících kapitolách a v mapové příloze C.4.

Obr.3: Lokalizace prvků ÚSES a PP Smetanka (zdroj: dokumentace EIA, Vyhnálek 2016)

5.1 Nadregionální úroveň ÚSES

Nadregionální prvky ÚSES stavba nezasahuje. Nejbližší nadregionální biokoridor nefunkční N4/4 (kopíruje meandrující řeku Vltavu s vloženými lokálními a regionálními biokoridory) se nachází více než 2,5 km západním směrem od začátku stavby na Libeňském zhlaví.

5.2 Regionální úroveň ÚSES

Regionální prvky ÚSES stavba nezasahuje. Nejbližší regionální biocentrum nefunkční nadregionální biokoridor R2/20 (biocentrum je vloženo do nefunkčního nadregionálního biokoridoru N4/4 v korytě Vltavy) se nachází více než 1 km západním směrem od osy koleje.

5.3 Lokální úroveň ÚSES

Řešená stavba kříží místní prvky ÚSES – lokální biokoridor L4/255 (Rokytky I, nefunkční LBK) na dvou místech, konstrukcí dočasné konstrukce na Hořejším rybníku dojde ke střetu s okrajem lokálního biocentra L2/84 (nefunkční).

L4/255 je definován jako silně regulovaný tok Rokytky opevněný kamennou dlažbou. V oblast Libně mnohde chybí doprovodné porosty, v oblasti Vysočan a Hloubětína je většinou přítomno oboustranné stromořadí s podrostem keřů. Ve Vysočanech Rokytky prochází zahrádkovou kolonií. Jako návrh opatření je doporučeno v místech, kde to stav území umožňuje, dosazovat chybějící břehové porosty. Preferovat původní dřeviny. V zahrádkové kolonii a zahradách uvolnit průchod pro biokoridor. Stávající druhová skladba tvořena převážně lípou, jasanem, topolem černým a dubem.

L2/84 je definován jako rybník u Rokytky a navazující břehové a luční porosty s topolem černým, břízou a lípou, hlohem a bezem černým. Doporučeno je doplnění břehových porostů a zachování luk.

Nejbližší funkční lokální biocentrum **L1/85** je vymezeno v polopřirozených porostech přírodního parku Smetanka, celý tok Rokytky L4/255 je lokálním biokoridorem nefunkčním, a to z důvodu napřímení a zpevnění koryta vodoteče a sporadickými břehovými porosty. K L1/85 je ještě trasován funkční lokální biokoridor **L3/257**, který vede zbytky porostů a je slepě ukončen (tj. bez napojení L1/85) u trati směrem na Počernice a Úvaly.

L1/85 Smetanka je výrazný zalesněný vrch, který je ze tří stran obtékán Rokytkou. Spadá pod LHC Praha, polesí Libeň, oddělení 355, porosty C, D. Doporučeno je doplnění břehových porostů u Rokytky a úprava druhové skladby lesních porostů ve prospěch původních druhů (v současnosti dub letní, akát, jasan, bříza, habr, lípa).

Z praktického hlediska je ÚSES úzce svázán s migrací živočichů, zejména pak s migrací savců, kteří obecně obývají rozsáhlá území při relativně malém počtu jedinců. Pozemní komunikace vytvářejí obecně v krajině pro volně žijící živočichy neprůchodné bariéry, které způsobují fragmentaci populací (výraznější dopad pak mají komunikace dálniční a silniční). Osud izolovaných populací se postupně stává nejistý, dochází ke snižování genetické rozmanitosti. Zajištění migračních možností je tedy základním předpokladem dlouhodobé úspěšné existence populací. Předpokládá se, že v kulturní krajině funguje ÚSES jako ekologická síť.

Zjednodušeně si lze představit, že biokoridory jsou využívány pro migraci a biocentra pro trvalou existenci druhů. Místo křížení železnice s biokoridorem lze chápat jako lokální zmenšení propustnosti biokoridoru pro některé druhy živočichů. Vzhledem k charakteru záměru, kdy nedojde k rozšíření dopravního koridoru a vzhledem k výši plánované intenzity a rychlosti dopravy lze předpokládat, že ekologicko – stabilizační funkce nadregionálních ÚSES budou ve fázi výstavby i provozu zachovány, regionální úroveň ÚSES ovlivněna nebude. Při zachování stávajících minimálních parametrů mostních objektů sloužících migraci je pravděpodobné, že nebude významně ovlivněna ani lokální úroveň ÚSES.

Obr.4: Výřez z Výkresů územního plánu hl. m. Prahy, vrstva 19 – ÚSES (železnice světle fialově)

6 Významné krajinné prvky

Pojem Významný krajinný prvek (dále jen „VKP“) je definován §3 zákona č. 114/1992 Sb. jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, která utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. VKP jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako VKP, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků. Ke stavební činnosti ovlivňující VKP je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody.

6.1 Registrované VKP dle §6 zákona č. 114/1992 Sb.

V zájmovém území se nenachází **žádný registrovaný VKP**. Nejbližší je VKP Černá rokle (jedná se o údolí vodního toku Černá strouha s přilehlými sady s jižní expozicí a výskytem řady zvláště chráněných druhů obratlovců v k. ú. Vysočany) lokalizované cca 1,3 km severním směrem od záměru.

6.2 VKP dle §3 zákona č. 114/1992 Sb.

Stavbou dojde ke střetu s několika VKP taxativně vymezených dle §3 zákona č. 114/1992 Sb. Jedná se o územní kolizi s vodním tokem Rokytky (kříží ji cca v km 2,1 a cca v km 2,5) a její údolní nivou (cca v km 2,08 – 2,15 a cca v km 2,49 – 2,51) a lesním porostem cca v km 2,38 – 2,49. V případě realizace dočasné mostní konstrukce dojde rovněž k dočasnému zásahu do **Hořejšího rybníka**.

Dřeviny v těsné blízkosti železniční trati budou prořezány případně vytěženy v takovém rozsahu, aby mohly být provedeny potřebné práce na trati a zároveň aby nedošlo k ohrožení hospodaření v lesích.

7 Zvláště chráněná území

Zvláště chráněná území přírody (dále jen „ZCHÚ“) jsou definována zákonem č. 114/1992 Sb. Území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná lze vyhlásit za zvláště chráněná. Kategorie zvláště chráněných území jsou následující:

národní parky (dále jen „NP“), chráněné krajinné oblasti (dále jen „CHKO“), národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní památky (dále jen „PP“).

Tzv. **velkoplošné ZCHÚ (CHKO, NP) se v zájmovém území nenacházejí**, nejblíže CHKO Český kras je vzdáleno více než 16 km severozápadním směrem. Nejblíže tzv. maloplošné ZCHÚ – přírodní památka Pražský zlom (1) je vzdálena více než 900 m severovýchodním směrem a PP Cihelna v Bažantnici (2) více než 1,5 km severovýchodním směrem od záměru. **V současném projektovém řešení nenastává územní konflikt mezi záměrem a PP ani jejich ochranným pásmem.**

Obr. 5: Lokalizace nejblíže ZCHÚ ke kolejím v okolí žst. Praha-Libeň (<http://geoportal.gov.cz/>)

8 Přírodní parky

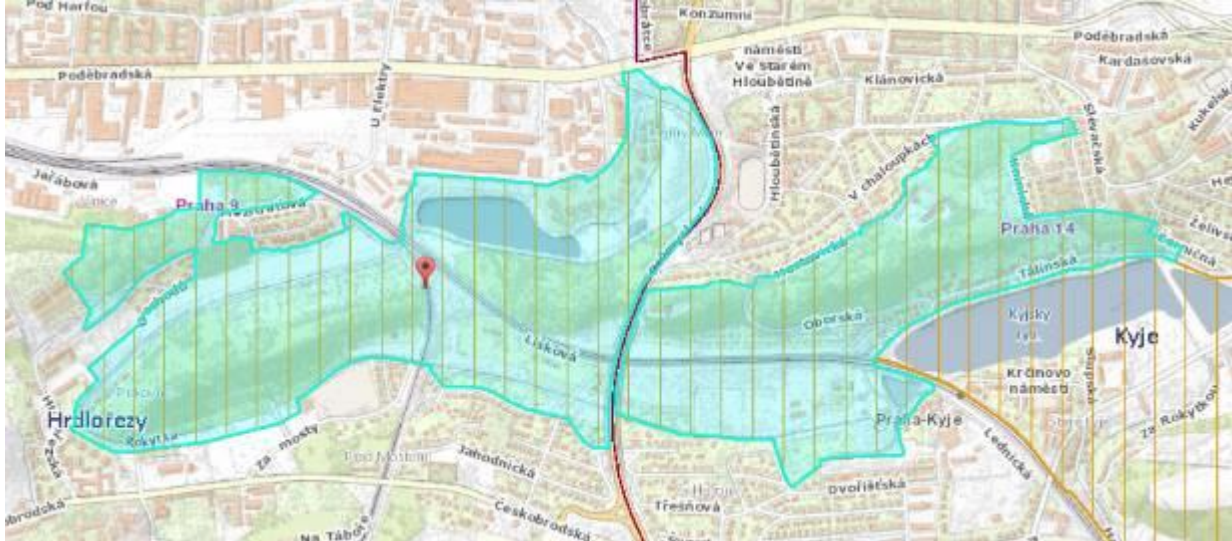
Mimo zvláště chráněná území definuje zákon č. 114/1992 Sb. také všeobecné podmínky ochrany pro některé útvary, přírodní objekty či úseky krajiny, přispívající k podpoře ekologické rovnováhy nebo mající významnou krajinnou funkci. Tyto lokality nebo i větší krajinné úseky jsou v praxi označovány jako obecně chráněná území a jsou jimi kromě VKP a ÚSES i přírodní parky.

Přírodní parky jsou definovány zákonem č. 114/1992 Sb., a to konkrétně v § 12, bodu 3. Výše uvedený bod definuje: „K ochraně krajinného rázu s významným soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněný podle části třetí tohoto zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území“. Na území hlavního města je v současnosti vyhlášeno 11 přírodních parků, které představují nejceněnější části původní krajiny.

Záměr je v územní kolizi s přírodním parkem Smetanka, jak je patrné z následujícího obrázku.

Obr. 6: Lokalizace přírodního parku Smetanka (zdroj: Geoportál hl. m. Prahy, plocha PP modře)

Portál ŽP hlavního města Prahy uvádí následující: „Území přírodního parku se rozkládá kolem Rokytky a její údolní nivy. Na jihozápadě hraničí s Kyjským rybníkem, který není zahrnut do přírodního parku. Středem přírodního parku se táhne lesnatý hřeben vrchu Smetanka (242 m n. m.), svah U hloubětínské vinice (Hloub) a svah Pod Hájem nad osadou Aloisov. Přírodní park navazuje ve východní části na přírodní park Klánovice-Čihadla a společně vytváří hlavní území „zeleného klínu“ táhnoucího se od východního okraje Prahy do centra, který se v závěru projevuje vrchem Vítkov (270 m n. m.) na Žižkově.

Při biologickém průzkumu Hořejšího rybníka a jeho okolí v r. 2006 bylo zjištěno 106 druhů cévnatých rostlin, 7 druhů měkkýšů, 165 druhů motýlů, z obojživelníků ropucha obecná a skokan zelený, z plazů slepýš křehký. Ze 14 druhů ptáků lze uvést poláka chocholačku (*Aythya fuligula*) a potápku malou (*Tachybaptus ruficollis*). Z vodních savců pak ondatru pižmovou. V lesních porostech hnízdí např. datel černý (*Dryocopus martius*), káně lesní a řada drobných pěvců. Celá oblast je též významným refugiem organismů vázaných na vodní biotopy a les s výskytem mnoha druhů, které jsou zařazeny mezi druhy zvláště chráněné“.

Realizace záměru bude představovat rovněž zásah do krajinného rázu při přechodu z okraje urbanizovaného území Vysočan do přírodního parku Smetanka, který obsahuje řadu působivých krajinářských partií v okolí Hořejšího rybníka, toku a nivy Rokytky.

9 NATURA 2000

Natura 2000 je celistvá evropská soustava území se stanoveným stupněm ochrany, která umožňuje zachovat přírodní stanoviště a stanoviště druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska ochrany nebo popřípadě umožní tento stav obnovit. Na území České republiky je Natura 2000 tvořena ptačími oblastmi (dále jen „PO“) a evropsky významnými lokalitami (dále jen „EVL“), které požívají smluvní ochranu nebo jsou chráněny jako zvláště chráněná území. Nejdůležitějšími právními předpisy EU v oblasti ochrany přírody jsou:

- Směrnice Rady 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (tzv. směrnice o ptácích).

- Směrnice Rady 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (tzv. směrnice o stanovištích).

V dotčeném území se nenachází lokality chráněné v rámci NATURA 2000. Nejbližší EVL Praha – Letňany (CZ0113774) je vzdálena přes 3 km od řešeného území severním směrem a EVL Blatov a Xaverovský háj (CZ0110142) je vzdálena více než 6 km východním směrem. Na území hlavního města Prahy se nenachází žádná ptačí oblast.

Z hlediska možného ovlivnění EVL a PO dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. vydal Magistrát hlavního města Prahy, odbor životního prostředí v průběhu procesu EIA stanovisko pod č.j.: S-MHMP-1234283/2014/1/OZP/VI ze dne 10. 9. 2014. Stanovisko konstatuje, že záměr nezasahuje na území žádné evropsky významné lokality ani ptačí oblasti.

10 Památné stromy

Památné stromy jsou definovány zákonem č. 114/1992 Sb. V Ústředním seznamu AOPK ČR (dále jen „ÚS“) nejsou v širším okolí řešeného území (na katastrálních územích dotčených stavbou) evidovány žádné vyhlášené památné stromy.

Stavba není v kolizi se žádným památným stromem (nejbližší cedr atlaský v areálu tenisových kurtů při ulici Na Balkáně (stanice Chmelnice) je ve vzdálenosti cca 1500 m západním směrem od začátku stavby v Libni).

11 Krajinný ráz

K ochraně krajinného rázu je určen §12 zákona č.114/1992 Sb. a je nástrojem orgánů ochrany přírody jak regulovat či ovlivňovat výstavbu a využití území nejenom ve zvláště chráněných územích, ale i ve volné krajině. V zastavěném území a zastavitelných plochách pro které je územním nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody.

Zájmové území se nachází na východním okraji hlavního města Prahy. Jako všechny okraje velkoměst i východní okraj Prahy je typický přítomnou urbanistickou strukturou, která do značné míry překryla strukturu původní krajiny. Vznikla městská krajina, v jejímž vizuálním obraze převládají umělé složky, jako je zástavba a infrastruktura. Nicméně některé prvky, jako jsou morfologie terénu, síť vodotečí a jejich niv a údolí, hřbetní polohy a nezastavitelné svahy uvnitř města spoluvytvářejí základní prostorové vztahy města a tím i konfiguraci vizuální scény městské a příměstské krajiny.

Definované charakteristiky krajinného rázu (přírodní, kulturní a historická) není klasifikována jako jedinečná či s neopakovatelným významem. V daném kontextu je krajinný ráz silně ovlivněn technickými prvky infrastruktury.

V rámci záměru jsou navrženy protihlukové stěny (viz samostatná příloha B.6.5 akustická studie, měření hluku a vibrací), které mohou ovlivnit vnímání krajinného rázu. Vyhodnoceno bylo rovněž vedení železničního tělesa v nové stopě a zejména pak přechod záměru přírodním parkem Smetanka.

Podrobněji se problematice věnuje samostatná studie B.6.4 Posouzení vlivů na krajinný ráz, resp. řešení PHS dokumentace B.6.5 Akustická studie, měření hluku a vibrací.

12 Vliv na lesní a zemědělský půdní fond

PUPFL

Předmětná stavba vyvolá zásah do pozemků určených k plnění funkcí lesa.

Ochranná pásma lesních porostů (§ 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů) **budou polohou předmětné stavby rovněž dotčena.** V k.ú. Hloubětín dojde k trvalému záboru 0,36 ha (11,7 %) a dočasnému záboru v k.ú. Hloubětín a k.ú. Hrdlořezy 0,84 ha (26,4 %).

ZPF

Stavba vyvolává trvalý zábor zemědělského půdního fondu – trvalý zábor 617 m² a zábor dočasný nad jeden rok o výměře 2 143 m². Podrobněji řešeno v kapitole B.6.7 Zemědělská příloha.

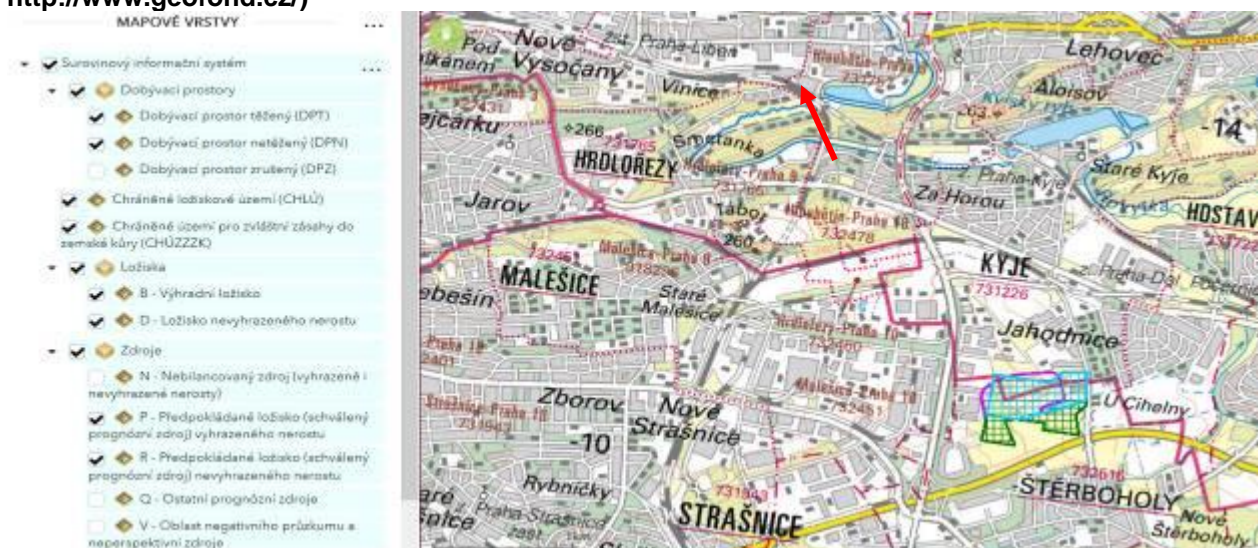
13 Přírodní zdroje a poddolovaná území

Horninové prostředí jako jedna ze základních složek životního prostředí ovlivňuje svojí stavbou a vlastnostmi využití území především prostřednictvím těchto faktorů:

- zdroje nerostných surovin
- poddolovaná území
- svahové deformace

V zájmovém území se nenachází žádné předměty ochrany evidované v Surovinovém informačním systému (spravovaném Českou geologickou službou). Nejbližší Výhradní ložisko jílu Štěrboholy (ID 3255100), resp. chráněné ložiskové území jílu Štěrboholy I. (ID 25510000) a CHLÚ cihlářské suroviny a jílu Štěrboholy (ID 10740000) jsou vzdáleny více než 2 km východním směrem od osy řešeného traťového úseku (na následujícím obrázku vyznačeny červenou šipkou).

Obr. 7: Přírodní zdroje v zájmovém území, (zdroj surovinový informační systém: <http://www.geofond.cz/>)

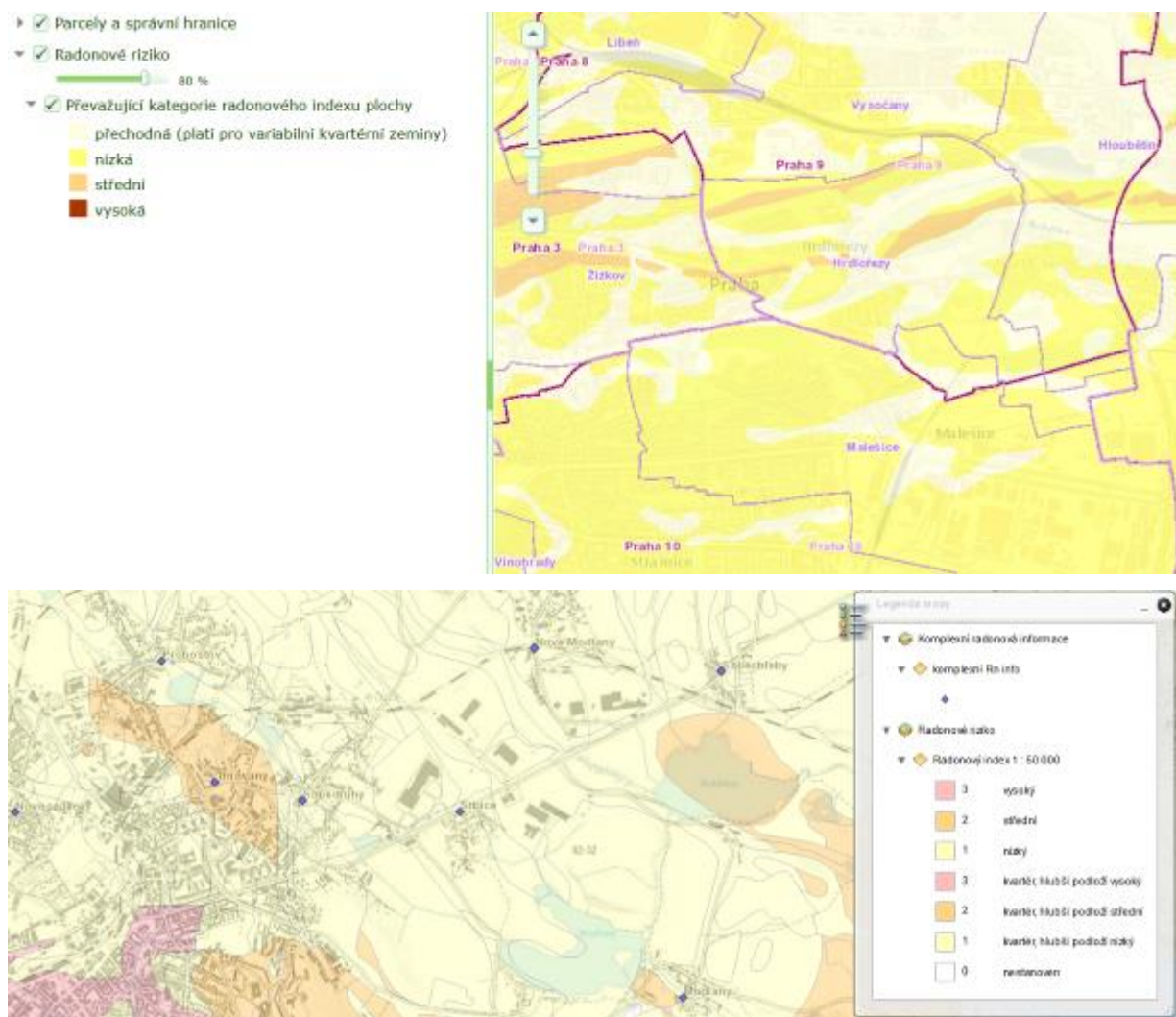
14 Radonové riziko

Z hlediska radonového indexu se širší zájmové území nachází v zóně nízkého radonového rizika (s ojedinělými plochami s přechodnou kategorií radonového indexu krátký úsek se středním radonovým rizikem; v ose toku Rokytky je definována střední kategorie radonového indexu).

Radonové riziko z geologického podloží určuje míru pravděpodobnosti, s jakou je možno očekávat úroveň objemové aktivity radonu v určité geologické jednotce. Hlavním zdrojem radonu, pronikajícího do objektů, jsou horniny v podloží stavby. Vyšší kategorie radonového rizika z podloží v určité geologické jednotce proto určuje i vyšší pravděpodobnost výskytu hodnot radonu nad 200 Bq.m^{-3} v existujících objektech (ekvivalentní objemová aktivita radonu). Zároveň indikuje i míru pozornosti, jakou je nutno věnovat opatřením proti pronikání radonu z podloží u nově stavěných objektů.

Stavební materiály jsou však v současnosti systematicky sledovány z hlediska radioaktivity, případy jejich použití z minulosti jsou známy a proto je pravděpodobnost přítomnosti radonu z nich podstatně menší než z geologického podloží. Rovněž v podzemních zdrojích pitné vody pro hromadné zásobování obyvatelstva jsou prováděna měření koncentrace radonu a následné odradonování. Radon z podloží proto nejvíce ovlivňuje výslednou koncentraci radonu v objektech.

Obr. 8: Radonové riziko v zájmovém území (zdroj: geoportál hl. m. Prahy)

V okolí záměru bylo na několika lokalitách provedeno měření radonu v podloží a dávkového příkonu záření gama hornin (Česká geologická služba) a měření radonu v objektech (Státní úřad pro jadernou bezpečnost a Státní ústav radiační ochrany, v.v.i.), které byly zpracovány v rámci Radonového programu ČR. Následující údaje byly převzaty z databáze dostupné na: <http://mapy.geology.cz/radon/>

Obr. 9: Údaje o radonu v rámci Radonového programu ČR

1. Správní údaje	
název obce	Praha
kód obce	554782
název části obce	Malešice
kód části obce	490113
2. Údaje o geologickém podloží	
horninový typ části obce podle geologických map 1 : 50 000	hlína, písek, štěrk
horninový typ části obce podle geologické mapy ČR 1 : 500 000	břidlice, prachovce, pískovce, vločky bazaltů
3. Údaje o radonovém indexu geologického podloží	
radonový index geologického podloží (1 - nízký, 2 - střední, 3 - vysoký)	2
4. Údaje o radonu v ovzduší ve stavbách	
průměr výsledků měření objemové aktivity radonu v ovzduší ve stavbách (jednotka Bq.m-3)	127,5
pravděpodobnost překročení směrné hodnoty objemové aktivity radonu v ovzduší ve stavbách (200 Bq.m-3). Rozmezí pravděpodobností je 0 - nejvyšší až 1 - nejvyšší.	0,37
5. Údaj o dávkovém příkonu gama záření hornin	
průměrný dávkový příkon gama záření hornin podle radiometrické mapy ČR 1 : 500 000. Rozsah hodnot v ČR je od 5 do 210 nGy.h-1.	65
6. Regionální údaje o radonu v ovzduší ve stavbách	
průměrná objemová aktivita radonu v ovzduší ve stavbách podle mapy geologického podloží v měřítku 1 : 500 000 (jednotka Bq.m-3)	204,5
průměr maxim objemové aktivity radonu v ovzduší ve stavbách podle mapy geologického podloží v měřítku 1 : 500 000 (jednotka Bq.m-3)	256,6
7. Regionální údaje o radonu v geologickém podloží	
průměr objemové aktivity radonu v geologickém podloží (jednotka kBq.m-3). Výpočet je proveden z radonové databáze ČGS.	28,8
průměr maxim objemové aktivity radonu v geologickém podloží (jednotka kBq.m-3). Výpočet je proveden z radonové databáze ČGS.	58,7

15 Ochranná pásma

Do trasy zasahují ochranná pásma inženýrských sítí, která jsou respektována v technické dokumentaci.

Tab. 4: Přehled ochranných pásem sítí technické infrastruktury

typ	specifikace	ochranná pásma
elektrická energie		
elektrické stanice		20m
venkovní vedení	1-35kV bez izolace	7m
	1-35kV zákl. izolace	2m
	1-35kV závěs. kabel	1m
	36-110kV	12m
	110-220kV	15m
	221-400kV	30m
	nad 400kV	30m
	závěs. kabel 110kV	2m
	vlastní telekom. síť	1m
	podzemní vedení	1m
	nad 110kV	3m
teplo		
zařízení na výrobu a rozvod tepla		2,5m
plyn		
NTL a STL plynovody a přípojky v zastavěném území		1m

typ	specifikace	ochranná pásma
ostatní plynovody a přípojky		4m
telekomunikační vedení		
telekomunikační vedení		1,5m
železnice		60m od osy koleje
vodovodní řady a kanalizační stoky		
	do průměru 500mm	1,5m
	nad průměr 500mm	2,5m

16 Vliv na dřeviny rostoucí mimo les

Problematika kácení tzv. mimolesní zeleně je uvedena v samostatné příloze B.6.3 Dendrologický průzkum. V této dokumentaci jsou uvedeny dřeviny, které bude třeba v rámci stavby vykácet (dřeviny v rozsahu stavby).

Obr. 10: Výřez výkresů územního plánu HLMP (vrstva 31 – Podrobné členění ploch zeleně)

LEGENDA:

ZÁVAZNÉ PRVKY

NAVRH	ÚZEMNÍ REZERVA
PŘÍRODNÍ, KRAJINNÁ A MĚSTSKÁ ZELENĚ	
LR	LESNÍ POROSTY NA PUPFL (LPF)
LR	LESNÍ POROSTY
IZ	IZOLAČNÍ ZELENĚ
NL	LOUKY A PASTVINY
NL	LOUKY A PASTVINY NA PUPFL (LPF)
PARKY, HISTORICKÉ ZAHRADY A HRBITOVY (ZP)	
PP	PARKY
PP	PARKY NA PUPFL (LPF)
QP	HISTORICKÉ ZAHRADY
QP	HISTORICKÉ ZAHRADY NA PUPFL (LPF)
PH	HRBITOVY
ZELENĚ MĚSTSKÁ A KRAJINNÁ (ZMK)	
ZM	ZELENĚ MĚSTSKÁ, ZELENĚ (PARKOVÉ) PÁSY
ZK	ZELENĚ KRAJINNÁ
ZK	ZELENĚ KRAJINNÁ NA PUPFL (LPF)

PĚSTEBNÍ PLOCHY

PZA	PZA	ZAHRADNICTVÍ
PZO	PZO	ZAHRADKY A ZAHRADKOVÉ OSADY
OP	OP	ORNÁ PŮDA, PLOCHY PRO PĚSTOVÁNÍ ZELENINY
SADY, ZAHRADY A VINICE (PS)		
PSZ	PSZ	SADY A ZAHRADY
PSZ	PSZ	SADY A ZAHRADY NA PUPFL (LPF)
PSV	PSV	VINICE
PLOCHY REKREACE		
S01-S07	S01-S07	ODDECHU
S01-S07	S01-S07	ODDECHU NA PUPFL (LPF)
PLOCHY S ROZDÍLNÝM ZPŮSOBEM VYUŽITÍ		
OBYTNÉ		
OB	OB	ČISTÉ OBYTNÉ
OV	OV	VŠEOBECNÉ OBYTNÉ
SMÍŠENÉ		
SV	SV	VŠEOBECNÉ SMÍŠENÉ
SMJ	SMJ	SMÍŠENÉ MĚSTSKÉHO JÁDRA
VÝROBY A SLUŽEB		
VN	VN	NERUŠÍCÍ VÝROBY A SLUŽEB
VS	VS	VÝROBY, SKLADOVÁNÍ A DISTRIBUCE

Ochrana dřevin je definována v zákoně č. 114/1992 Sb, a to konkrétně v následujících paragrafech.

§ 7

Ochrana dřevin

(1) Dřeviny jsou chráněny podle tohoto ustanovení před poškozováním a ničením, pokud se na ně nevztahuje ochrana přísnější (§ 46 a 48) nebo ochrana podle zvláštních předpisů.²

(2) Péče o dřeviny, zejména jejich ošetřování a udržování je povinností vlastníků. Při výskytu nákazy dřevin epidemickými či jinými jejich vážnými chorobami, může orgán ochrany přírody uložit vlastníkům provedení nezbytných zásahů, včetně pokácení dřevin.

§ 8

Povolení ke kácení dřevin

(1) Ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Povolení ke kácení dřevin na silničních pozemcích může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě se silničním správním úřadem³ a povolení ke kácení dřevin u železničních drah může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě s drážním správním úřadem⁴.

(2) Povolení není třeba ke kácení dřevin z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, při údržbě břehových porostů prováděné při správě vodních toků, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení elektrizační a plynárenské soustavy prováděném při provozování těchto soustav⁵ a z důvodů zdravotních, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Kácení z těchto důvodů musí být oznámeno písemně nejméně 15 dnů předem orgánu ochrany přírody, který je může pozastavit, omezit nebo zakázat, pokud odporuje požadavkům na ochranu dřevin.

(3) Povolení není třeba ke kácení dřevin se stanovenou velikostí, popřípadě jinou charakteristikou. Tuto velikost, popřípadě jinou charakteristiku stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(4) Povolení není třeba ke kácení dřevin, je-li jejich stavem zřejmé a bezprostředně ohrožen život či zdraví nebo hrozí-li škoda značného rozsahu. Ten, kdo za těchto podmínek provede kácení, oznámí je orgánu ochrany přírody do 15 dnů od provedení kácení.

(5) Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem nedovolené zásahy do dřevin, které jsou v rozporu s požadavky na jejich ochranu,

---

² Zákon č. 61/1964. Vyhláška č. 62/1964 Sb., kterou se vydávají prováděcí předpisy k zákonu č. 61/1964 Sb. Zákon č. 132/1989 Sb., o ochraně práv k novým odrudám rostlin a plemenům zvířat.

³ § 15 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 80/2006 Sb. a zákona č. 186/2006 Sb.

⁴ § 10 odst. 1 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 175/2002 Sb.

⁵ Například § 47 odst. 2 písm. b) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), § 24 odst. 3 písm. g), § 25 odst. 4 písm. h), § 58 odst. 1 písm. f) a § 59 odst. 1 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

náležitosti žádosti o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les, náležitosti oznámení o kácení dřevin a období, ve kterém se kácení dřevin zpravidla provádí.

17 Veřejně prospěšné stavby

Obr. 11: Výřez výkresu územního plánu HLMP (vrstva 25 – Veřejně prospěšné stavby)

Dle výkresu ÚP vrstva 25 – Veřejně prospěšné stavby je celá stavba lokalizována v ploše 8/DZ/9. Jedná se o veřejně prospěšné stavby - tratě a zařízení železniční dopravy, nákladní terminály s hlavním využitím ploch a zařízení pro provoz železniční dopravy a terminály nákladní dopravy ve vazbě na železniční dopravu.

18 Vliv na vodoteče a vodní zdroje

Změny projektu oproti EIA z hlediska směrnice o vodách jsou detailně vyhodnoceny v samostatné dokumentaci B.6.10, kde jsou rovněž popsány základní charakteristiky ochrany povrchových i podzemních vod v zájmovém území i návrh preventivních opatření před kontaminací povrchových a podzemních vod a protipovodňových opatření.

Vyhnálek v dokumentaci EIA (2016) a dokumentace B.6.10 uvádí následující:

Povrchové vody

Hydrograficky náleží zájmové území do povodí Vltavy, dílčího povodí Rokytky (č.h.p. 1-12-01-034). Jižní část posuzované železnice pak spadá do povodí Botiče (č.h.p. 1-12-01-020).

Rokytky i Botič jsou za hranicí hlavního města Prahy klasifikovány jako vodohospodářsky významné toky. Posuzovaný záměr dvakrát kříží říčku Rokytku, v místě křížení však již není Rokytky jako vodohospodářsky významný tok klasifikována. Na toku Rokytky je umístěn Hořejší rybník. Rokytku a okraj Hořejšího rybníka navržená železnice přechází v mostním objektu.

Zájmové území nezasahuje do žádné chráněné oblasti akumulace vod (CHOPAV).

Podzemní vody

Území je součástí hydrogeologického rajónu 6250 – Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoků Vltavy ID 62500). Jedná se o strukturu s nepravidelným zvodněním, vyvinutým jak v nepevných kvartérních uloženinách, tak ve vlastním skalním podkladu. Podzemní voda je v posuzovaném území vázaná na následující kolektory:

- ordovické horniny skalního podloží
- deluviální písčitohlinité sedimenty
- nivní sedimenty v údolí Rokytky.

Hlavním kolektorem ordovických hornin je zde pásmo podpovrchového rozpojení, jehož propustnost klesá výrazně s hloubkou. Významnější oběh v těchto horninách je vázán na připovrchovou zónu zvětralin, a zasahuje až do hloubek 30 – 40 metrů pod povrchem. Podle klasifikace Krásného je specifický odtok podzemní vody ve zdejší části rajónu nízký a pohybuje se kolem 0,5 - 1 l/s/km². K dotaci podzemních vod dochází v celém prostoru skrze zvětralý svrchní horizont a kvartérní uloženiny. Hladina podzemní vody je v těchto horninách mírně zakleslá, místy až první desítky metrů pod terénem.

V posuzovaném území je podzemní voda částečně vázaná i na kvartérní zvětralá deluvia břidlic. Jedná se o středně průlinově propustné hlinitopísčité sedimenty, které se nacházejí v dolních partiích svahů, upadajících k údolí Rokytky. Podzemní voda jimi proudí s volnou nebo pseudonapjatou hladinou mělce pod povrchem terénu ve směru upadajících svahů. Úroveň hladiny, zjištěná z archivních průzkumných sond, odpovídá úrovni cca 2 - 4 m pod terénem v závislosti na umístění v rámci svahů. K dotaci podzemních vod dochází v horních částech svahů, drénovány jsou převážně nivními uloženinami Rokytky, případně přímo do jejího toku.

V nejnižších partiích posuzovaného území je podzemní voda vázána na fluviální uloženiny údolní nivy Rokytky. Tyto sedimenty se vyznačují střední až vysokou průlinovou propustností. Hladina podzemní vody se zde nachází velmi mělce pod terénem, tj. 0 - 2 m pod úrovní terénu. Podzemní voda s volnou hladinou proudí ve směru proudění Rokytky. K dotaci podzemních vod dochází z okolních svahů z deluviálních hlinitopísčitých uloženin i přímo v údolní nivě. Podzemní voda je drénována povrchovým tokem Rokytky.

Ze zdokumentovaných archivních sond je možné odvodit úroveň hladin podzemní vody pro jednotlivé úseky trati. V km 0,859 - 1,200 se hladina nachází v úrovni cca 3 - 4 m pod terénem. Dále podél trati hladina zaklesává, v km 1,500-1,950 byla v různých sondách zastižena v hloubce 4 - 7 m pod terénem. Výjimkou je sonda J5, která se nachází jižně od trati, v místech bez kvartérního pokryvu, hladina se zde nachází mělce pod povrchem (2,25 m pod terénem). U Hořejšího rybníka v km 2,050 byla evidována úroveň hladiny v úrovni 3,4 - 3,9 m pod terénem. V údolní nivě Rokytky hladina podzemní vody odpovídá hladině v povrchovém toku, nachází se tedy mělce pod terénem. Dále podél trati v km 2,200-2,400 je hladina podzemní vody relativně zakleslá vzhledem ke stoupajícímu svahu a v sondách zde nebyla zastižena. V km 2,450 - 2,600 byla v údolní nivě Rokytky hladina podzemní vody zastižena v několika sondách. Nachází se mělce pod povrchem v úrovni 1,6-2,1 m pod terénem. Dále k jihu až ke konci posuzovaného úseku hladina zaklesává, v sondách nebyla zjištěna.

V rámci místního šetření bylo zaevidováno celkem 16 domovních studní a tři pozorovací vrty. Zjištěné údaje jsou uvedené v Části I – Hydrogeologické posouzení.

Všechny evidované objekty jsou zobrazeny v přílohové části Hydrogeologického posouzení.

Ochranná pásma povrchových vodních zdrojů (OPVZ)

V posuzovaném území se nenacházejí žádná ochranná pásma povrchových vodních zdrojů.

Ochranná pásma podzemních vodních zdrojů (OPVZ)

V posuzovaném území se nenacházejí žádná ochranná pásma podzemních vodních zdrojů.

Ochranná pásma přirozené akumulace vod (CHOPAV)

Stavba nezasahuje do CHOPAV.

Ochranná pásma přírodních léčivých zdrojů (OPPLZ)

Stavba nezasahuje do OPPLZ.

Posuzované území nespadá do území speciální ochrany vod nad běžný režim zákona č. 254/2001 Sb. (vodní zákon).

Záplavové území

Zájmové území stavby zasahuje do úředně stanoveného záplavového území Rokytky (Magistrát hl. města Prahy, č.j. MHMP 134929/2018, 29.1.2018), v úseku kontaktu se stavbou není stanovena aktivní zóna záplavového území.

19 Biologický průzkum

Standardními metodami studia ekosystémů bylo v období března až října roku 2019 sledováno kompletní spektrum taxonů obratlovců (s výjimkou řádu letounů a ryb), vybraných skupin bezobratlých a cévnatých rostlin. Průzkum vycházel z biologického průzkumu Vyhnálka a spol. (2016), který se identickému traťovému úseku věnoval v průběhu dvou vegetačních sezon let 2014 a 2016. Problematikou fauny a flory se zabývá samostatná odborná studie B.6.2 Biologický průzkum.

19.1 Zoologický průzkum

Během průzkumu byla zjištěna přítomnost 173 živočišných druhů (z toho 58 taxonů obratlovců a 115 taxonů bezobratlých), jejich přehled je uveden v následujících tabulkách. Terénní průzkum se zaměřil na inventarizaci druhů v lokalitě – zaznamenán byl tedy zejména výčet jednotlivých taxonů. U vybraných druhů je připojena podrobnější specifikace okolností nálezu.

Z tohoto počtu bylo v rámci širšího okolí stavby celkem zastiženo 12 zvláště chráněných druhů živočichů, většina z nich však byla registrována mimo vlastní zájmové území, bez hnízdní či potravní vazby na plochy dotčené zábořem půd.

18.1.1. Botanický průzkum

18.2.1. Zvláště chráněné druhy rostlin

V oblasti stavby nebyly zaznamenány zvláště chráněné druhy rostlin. Nebude tudíž požádáno o udělení výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů rostlin.

20 Migrace

Úsek byl procházen v rámci biologického průzkumu aktuální sezony. Zdrojem informací pro zpracování návrhu řešení problematiky migrace byly dále relevantní literární podklady a metodiky (cf. Anděl a kol. 2005, Anděl a kol. 2006, Anděl a kol. 2010).

Posouzení řešené problematiky bylo provedeno na lokální, regionální i nadregionální úrovni podle výše uvedených metodik Hlaváče a Anděla. Metodické příručky a technické podmínky jsou detailně rozpracovány zejména pro zajištění průchodnosti dálnic a silnic pro volně žijící živočichy, avšak obecné principy jsou prakticky využitelné i v případě železničních tratí. Navržená podoba migračních objektů v trase komunikace byla vypracována zejména na stávající technické řešení daného úseku železnice s přihlédnutím na ekologické nároky v území se vyskytujícími druhů živočichů a v neposlední řadě byly využity dostupné podklady související s ÚSES.

Při umístění a charakteristice migračních objektů (požadavky na doprovodná zařízení, vegetační úpravy, zábor půdy a ekonomické optimalizace návrhů) bylo technické řešení průběžně konzultováno s investorem záměru a dotčenými orgány státní správy a územní samosprávy.

Proto, aby migrační objekt byl dostatečně funkční, musí být splněny jak ekologické, tak technické podmínky. Prvořadým požadavkem ekologickým je reálnost migrační cesty, technické podmínky jsou pak definovány jak rozměrovými parametry, tak i detailním začleněním objektu do krajiny. Na základě vyhodnocení ekologických i technických podmínek se stanoví celková funkčnost migračního objektu.

Železniční koridory představují pro živočichy obecně velmi obtížně překonatelnou překážku. Následná fragmentace krajiny a vznik vzájemně izolovaných „ostrovních“ populací se stávají ohrožujícím faktorem pro řadu druhů. Významným hlediskem při povolovacím procesu u dálnic se proto stává zachování průchodnosti těchto komunikací pro volně žijící živočichy.

Je ověřeno, že nadregionálně významné migrace velkých savců jsou vázány na rozsáhlejší lesní oblasti, zatímco intenzivně zemědělsky obhospodařovaná krajina bývá vždy využívána výrazně méně. Pro řadu druhů jsou rozsáhlejší zemědělsky využívané bezlesé oblasti přímo migrační překážkou (jelen, rys a další). Význam krajiny z hlediska migrací velkých savců dále úzce souvisí také s hustotou osídlení a intenzitou antropických vlivů vůbec.

Železniční těleso je obecně užší než silniční a jeho překonání nečiní živočichům významné problémy. Proto výstavba speciálních migračních objektů je nutná pouze u rychlostních koridorů. Na ostatních tratích je třeba zaměřit se především na případy rekonstrukce mostních objektů přes vodní toky (u řešené stavby se jedná především o oblast u Hořejšího rybníka a přemostění Rokytky) a snažit se zajistit pod mosty suchou cestu pro živočichy. Výjimkou v průchodnosti železničních tratí jsou místa s protihlukovými stěnami a dalšími technickými objekty, která činí dané lokality zcela neprůchodné. Při klasifikaci tratí nebyla použita intenzita dopravy, ale celková kategorizace železničních tratí podle jejich významu.

Nadregionální a regionální posouzení

V následující tabulce je uvedena rámcová kategorizace železnic z hlediska průchodnosti pro velké savce, která byla použita pro hodnocení míst křížení dálkových migračních koridorů a železnic. Hodnocena jsou dvě hlediska – technické řešení a

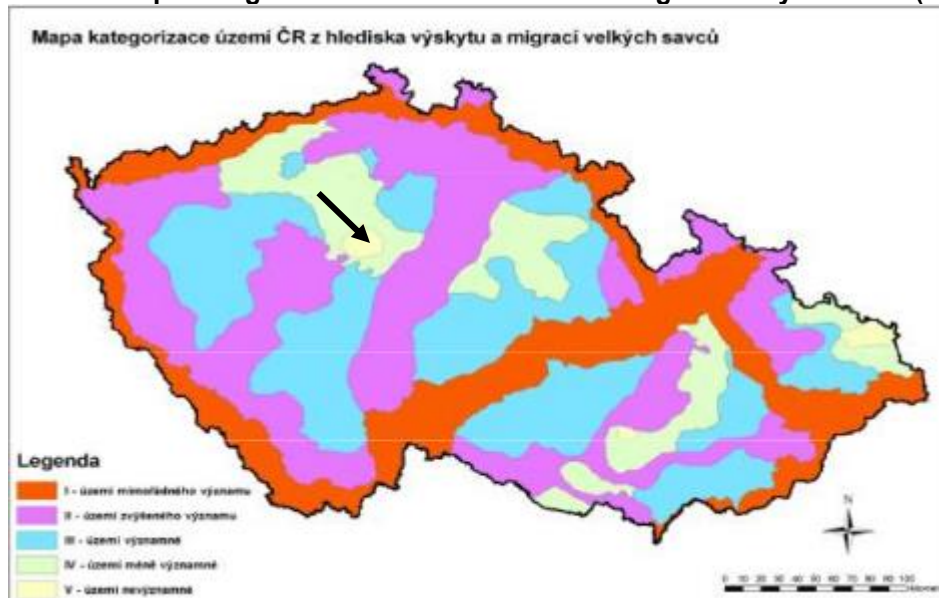
kategorie železnice. Technické řešení bylo posouzeno terénním šetřením v lokalitě křížení a zohledňovalo způsob realizace i kombinaci daných prvků.

Tab. 5: Kategorizace železnic z hlediska průchodnosti pro velké savce (převzato z Anděl, Mináriková a Andreas 2010)

kategorie průchodnosti	kategorie železnice	technické řešení
K1	vysokorychlostní trať (v ČR zatím nezrealizována)	železnice se strmými svahy a zářezy, s dalšími technickými zábranami, z mechanických důvodů neprostupná
K2	tranzitní koridory, páteřní síť	železnice s významnými mechanickými překážkami, které ale mohou být částečně prostupné
K3	tranzitní koridory, doplňková síť	železnice s menšími úpravami terénu
P	ostatní železnice	železnice v rovině, bez překážek
PZ	bez železnice	

Na základě nadregionálního posouzení, v němž se hodnotí význam stavby v kontextu oblasti s ohledem na celorepublikové rozšíření a migrace převážně velkých savců (Hlaváč a Anděl 2001), se řešený úsek nachází v kategorii K3 – tranzitní koridory, doplňková síť; z hlediska kategorizace ČR z hlediska migrací velkých savců se nachází v kategorii V – území nevýznamná (viz následující obrázek), jelikož je záměr situován v intravilánu hlavního města Prahy.

Obr. 12: Mapa kategorizace území ČR z hlediska migrací velkých savců (zdroj Anděl a kol., 2005)

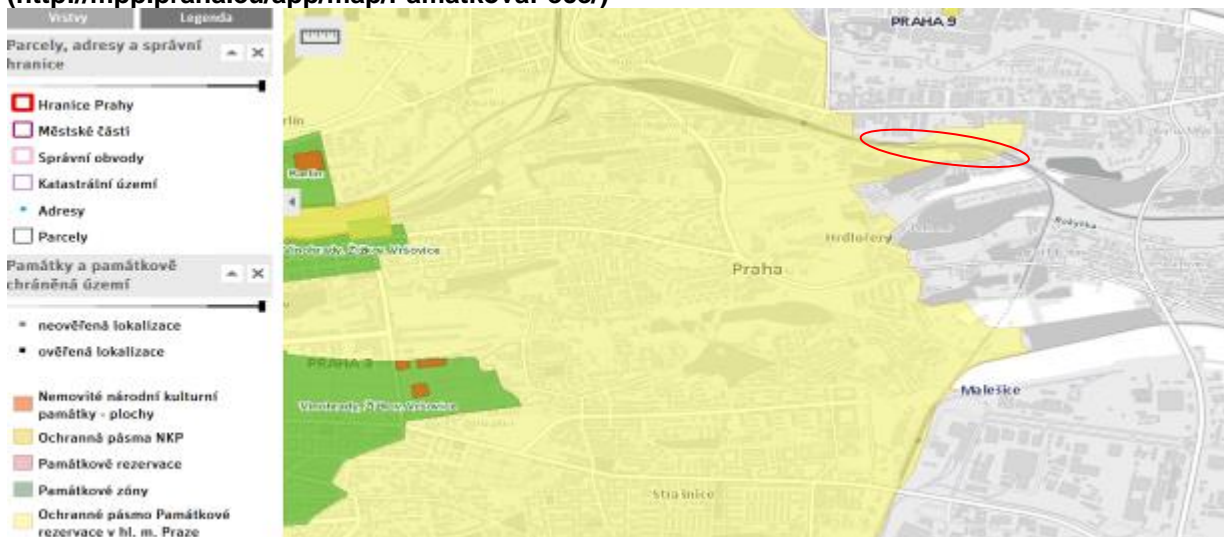
Od roku 2006 aktualizuje Agentura ochrany přírody a krajiny mapu s názvem Migračně významná území. V této mapě je vyznačeno území ČR, které je cenné z hlediska průchodnosti krajiny pro volně žijící živočichy, především velké savce. Dalším podkladem jsou tzv. dálkové migrační koridory, které jsou propojeny s evropskou sítí migračních tahů zvěře. Migračně významná území a dálkové migrační koridory v celé aglomeraci hlavního města i širší zájmové oblasti (cca 15 km) zcela absentují.

Řešená stavba nezasahuje do žádného významného migračního koridoru, celé širší okolí traťového úseku rovněž není lokalizováno v migračně významném území, z tohoto důvodu z hlediska průchodnosti krajiny pro velké savce nepředstavuje záměr negativní zásah.

21 Kulturní památky a archeologické nálezy

Obr. 13: Výřez z interaktivní mapy odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy (<http://mpp.praha.eu/app/map/PamatkovaPece/>)

21.1 Městská památková rezervace, městská památková zóna

Záměr je situován mimo území městské Památkové rezervace (jedná se o historické jádro hlavního města Prahy, vymezené Nařízením vlády č. 66/1971 Sb., ze dne 21. Června 1971) i **mimo území městských Památkových zón** (do roku 2014 bylo na území hlavního města vyhlášeno celkem 11 městských památkových zón s cílem zachovat a chránit kulturně – historické a urbanisticko – architektonické hodnoty vybraných území). Začátek stavby u Libeňského zhlaví a konec stavby v žst. Malešice se **nacházejí na okraji ochranného pásma Památkové rezervace hl. m. Prahy (vyhlášeného 19. 5. 1981).**

21.2 Nemovité kulturní památky

Základními pravidly pro ochranu nemovité kulturní památky jsou ustanovení § 9, § 11 a zejména § 14 zákona č. 20/1987 Sb.

§ 9

(1) Vlastník kulturní památky je povinen na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením. Kulturní památku je povinen užívat pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu. Je-li kulturní památka ve státním vlastnictví, je povinností organizace, která kulturní památku spravuje nebo ji užívá nebo ji má ve vlastnictví, a jejího nadřízeného orgánu vytvářet pro plnění uvedených povinností všechny potřebné předpoklady.

(2) Povinnost pečovat o zachování kulturní památky, udržovat kulturní památku v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením má také ten, kdo kulturní památku užívá nebo ji má u sebe; povinnost nést náklady spojené s touto péčí o kulturní památku má však jen tehdy, jestliže to vyplývá z právního vztahu mezi ním a vlastníkem kulturní památky.

(3) Organizace a občané, i když nejsou vlastníky kulturních památek, jsou povinni si počínat tak, aby nezpůsobili nepříznivé změny stavu kulturních památek nebo jejich prostředí a neohrožovali zachování a vhodné společenské uplatnění kulturních památek.

§ 11

(1) Orgány státní správy příslušné rozhodovat o způsobu využití budov, které jsou kulturními památkami, nebo o přidělení bytů, jiných obytných místností a místností nesloužících k bydlení v těchto budovách, vydávají svá rozhodnutí na základě závazného stanoviska příslušného orgánu státní památkové péče. Při rozhodování o způsobu a změnách využití kulturních památek jsou povinny zabezpečit jejich vhodné využití odpovídající jejich hodnotě a technickému stavu.

(2) Jestliže fyzická nebo právnická osoba svou činností působí nebo by mohly způsobit nepříznivé změny stavu kulturní památky nebo jejího prostředí anebo ohrožují zachování nebo společenské uplatnění kulturní památky, určí obecní úřad obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památku, krajský úřad, podmínky pro další výkon takové činnosti nebo výkon činnosti zakáže.

(3) Správní úřady a orgány krajů a obcí vydávají svá rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů, jimiž mohou být dotčeny zájmy státní památkové péče na ochraně nebo zachování kulturních památek nebo památkových rezervací a památkových zón a na jejich vhodném využití, jen na základě závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památky, jen na základě závazného stanoviska krajského úřadu.

§ 14

(1) Zamýšlí-li vlastník kulturní památky provést údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu kulturní památky nebo jejího prostředí (dále jen „obnova“), je povinen si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památku, závazné stanovisko krajského úřadu.

(2) Vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), je povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a, § 17).

(3) V závazném stanovisku podle odstavců 1 a 2 se vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné, a stanoví se základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést. Základní podmínky musí vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru.

(4) V územním řízení, při vydání územního souhlasu a v řízení o povolení staveb, změn staveb, terénních úprav, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby a udržovacích prací, prováděném v souvislosti s úpravou území, na němž uplatňuje svůj zájem státní památková péče, nebo v souvislosti s obnovou nemovité kulturní památky, popřípadě se stavbou, změnou stavby, terénními úpravami, umístěním nebo

odstraněním zařízení, odstraněním stavby nebo udržovacími pracemi na nemovitosti podle odstavce 2, rozhoduje stavební úřad v souladu se závazným stanoviskem obecního úřadu obce s rozšířenou působností, jde-li o nemovitou národní kulturní památku, se závazným stanoviskem krajského úřadu.

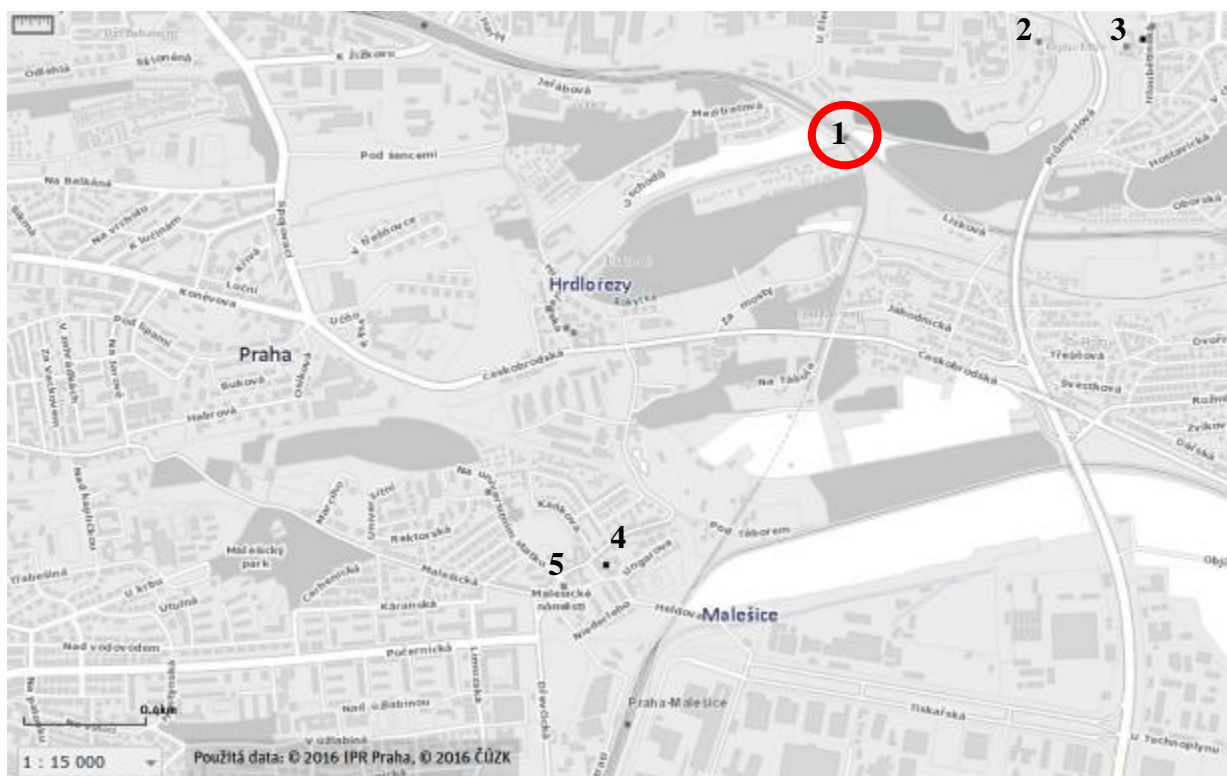
(5) Lze-li zamýšlenou obnovu nemovité kulturní památky podle odstavce 1, popřípadě stavbu, změnu stavby, terénní úpravy, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby nebo udržovací práce na nemovitosti podle odstavce 2 provést na základě ohlášení, může stavební úřad dát souhlas pouze v souladu se závazným stanoviskem obecního úřadu obce s rozšířenou působností, nebo jde-li o nemovitou národní kulturní památku, krajského úřadu.

(6) Orgán státní památkové péče příslušný podle odstavců 1 a 2 vydá závazné stanovisko po předchozím písemném vyjádření odborné organizace státní památkové péče, se kterou projedná na její žádost před ukončením řízení návrh tohoto závazného stanoviska. Písemné vyjádření předloží odborná organizace státní památkové péče příslušnému orgánu státní památkové péče nejpozději ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení žádosti o jeho vypracování, nestanoví-li orgán státní památkové péče ve zvlášť složitých případech lhůtu delší, která nesmí být delší než 30 dnů. Pokud ve lhůtě 20 dnů nebo v prodloužené lhůtě příslušný orgán státní památkové péče písemné vyjádření neobdrží, vydá závazné stanovisko bez tohoto vyjádření.

(7) Přípravnou a projektovou dokumentaci obnovy nemovité kulturní památky nebo stavby, změny stavby, terénních úprav, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravy dřevin nebo udržovacích prací na nemovitosti podle odstavce 2 vlastník kulturní památky nebo projektant projedná v průběhu zpracování s odbornou organizací státní památkové péče z hlediska splnění podmínek závazného stanoviska podle odstavců 1 a 2. Při projednávání poskytuje odborná organizace státní památkové péče potřebné podklady, informace a odbornou pomoc. Ke každému dokončenému stupni dokumentace zpracuje odborná organizace státní památkové péče písemné vyjádření jako podklad pro závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, jde-li o nemovitou národní kulturní památku, jako podklad pro závazné stanovisko krajského úřadu.

(9) Vlastník kulturní památky je povinen odevzdat odborné organizaci státní památkové péče na její žádost 1 vyhotovení dokumentace.

Obr. 14: Výřez z interaktivní mapy odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy (<http://mpp.praha.eu/app/map/PamatkovaPece/>) s vyznačením nemovitých kulturních památek

Tab. 6: Seznam kulturních památek v dotčeném zájmovém území

č.	Č. ÚSKP	Název	Lokalizace	Vzdálenost od stavby
1	105020	viadukt u Hořejšího rybníka	Praha, Hloubětín, Mezitrat'ová	územní kolize
2	101802	Kejřův vodní mlýn	Praha, Hloubětín, K náhonu 15/2	700 m SV
3	40717/1-1643	zámek	Praha, Hloubětín, Hloubětínská 13/3	980 m SV
4	12087/1-2165	venkovská usedlost	Praha, Malešice, Tomsova 11/13	500 m SZ
5	44465/1-1718	kaple sv. Václava	Praha, Malešice, Malešické náměstí	500 m SZ

Záměr zasahuje do památkově chráněného objektu – kulturní památka „Viadukt u Hořejšího rybníka (Nad potokem) – trojmostí (číslo ÚSKP 105020)“. Nový návrh mostu byl vypracován dle požadavků Národního památkového ústavu, v rámci stavby je navrženo i variantní přemostění Rokytka v podobě dočasných mostních pilířů u Hořejšího rybníka. Stavba s výjimkou samotného tělesa viaduktu nezasahuje do žádného dalšího památkově chráněného objektu.

Památkový katalog Národního památkového ústavu uvádí (dostupné na <https://www.pamatkovykatalog.cz/>), že viadukt je součástí někdejší pražsko-olomoucké dráhy. Původní kamenný viadukt je z roku 1845, jižní jednokolejný je z r. 1919 a severní betonový byl vystavěn asi po r. 1952. Stavba je památkově chráněna od 24. ledna 2013.

Mimořádně hodnotný doklad tří vývojových etap železničních mostních konstrukcí, tří typů technologií. Trojmostí tvoří kamenný viadukt, viadukt s použitím železobetonu a mostní nýtovaná příhradová konstrukce. Všechny části jsou ztvárněné v souladném celku s ohledem na pojetí nejstarší části. Celek se pak uplatňuje jako výrazný krajinnotvorný prvek při pohledech od cesty podél toku Rokytky i přes hladinu Hořejšího rybníka.

Viadukt (trojmostí) je umístěn v 403,001 km traťového úseku ŽST Běchovice-Libeň. Dva souběžné viadukty na trati na Kolín s odbočkou jižním směrem. Viadukty někdejší trati pražsko-olomoucké dráhy jsou tvořeny původním kamenným viaduktem vzniklým v r. 1845, rozšířeným na sev. straně v r. 1928 a souběžným severním viaduktem betonovým (asi až po 2.sv. válce), na jižní straně pak poněkud se odklánějícím viaduktem vršovické (malešické) odbočky s nýtovanou konstrukcí na kamenných pilířích. Původní kamenný viadukt (pův. dvojkolejný) na třech obloucích a dvou pilířích, ve středním poli protéká Rokytka. Viadukt navazuje na kamennou sešikmenou opěrnou zeď. Viadukt z pův. trati 1845, opraven (a údajně rozšířen) 1928. Při modernizaci trati 2009 nové římsy a zábradlí. Obloukový betonový viadukt (asi po r. 1952) na severní straně kamenného, se třemi oblouky. Opěrné zdi před viaduktem též betonové. Viadukt stavebně řešen s ohledem na architekturu staršího kamenného viaduktu. Modernizován 2009. Jižní jednokolejný viadukt odbočky z r. 1919. Vlastní most z příhradové nýtované ocelové konstrukce nasedá na betonovou opěrnou zeď. Jižní opěrné zdi jsou betonové.

Stavba není v blízkosti žádné národní kulturní památky.

21.3 Archeologické nálezy

V blízkosti trati se nenacházejí žádné významné archeologické lokality. Základní informace o územích s archeologickými nálezy (dále jen „ÚAN“) jsou uvedeny ve Státním archeologickém seznamu České republiky.

ÚAN jsou dle typu rozděleny do čtyř kategorií:

- ÚAN I. Území s pozitivně prokázaným a dále bezpečně předpokládaným výskytem archeologických nálezů.
- ÚAN II. Území, na němž dosud nebyl pozitivně prokázán výskyt archeologických nálezů, ale určité indicie mu nasvědčují nebo byl prokázán zatím jen nespolehlivě; pravděpodobnost výskytu archeologických nálezů 51 – 100 %.
- ÚAN III. Území, na němž nebyl dosud rozpoznán a pozitivně prokázán výskyt archeologických nálezů a ani tomu nenasvědčují žádné indicie, ale jelikož předmětné území mohlo být osídleno či jinak využito člověkem, existuje 50 % pravděpodobnost výskytu archeologických nálezů (veškeré území státu kromě kategorie IV).
- ÚAN IV. Území, na němž není reálná pravděpodobnost výskytu archeologických nálezů (veškerá území, kde byly odtěženy vrstvy a uloženiny nad geologickým podložím).

Obr. 15: Archeologické ukazatele širšího zájmového území (http://isad.npu.cz/tms/arch_public/)

Legenda

Významné archeologické lokality

Archeologické ukazatele

●●●●● UAN 1,1,1,4

SAS Česká republika

UAN I. UAN III.

UAN II, UAN IV

Stavba nezasahuje do prvků ÚAN s pozitivně prokázanými archeologickými nálezy. Celé zájmové území je lokalizováno v ÚAN II – území, na němž dosud nebyl pozitivně prokázán výskyt archeologických nálezů, ale určité indicie mu nasvědčují nebo byl prokázán zatím jen nespolehlivě. Vzhledem ke skutečnosti, že je studované území lokalizováno v intravilánu hlavního města Prahy, je zde však oproti jiným lokalitám stejné kategorie na našem území pravděpodobnější výskyt archeologických nálezů.

§22 a 23 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 20/1987“) definuje následující:

§22 - Provádění archeologických výzkumů

(2) Má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

§ 23 - Archeologické nálezy

(2) O archeologickém nález, který nebyl učiněn při provádění archeologických výzkumů, musí být učiněno oznámení Archeologickému ústavu nebo nejbližšímu muzeu buď přímo, nebo prostřednictvím obce, v jejímž územním obvodu k archeologickému nález došlo. Oznámení o archeologickém nález je povinen učinit nálezce nebo osoba odpovědná za provádění prací, při nichž došlo k archeologickému nález, a to nejpozději druhého dne po archeologickém nález nebo potom, kdy se o archeologickém nález dozvěděl.

(3) Archeologický nález i naleziště musí být ponechány beze změny až do prohlídky Archeologickým ústavem nebo muzeem, nejméně však po dobu pěti pracovních dnů po učiněném oznámení. Archeologický ústav nebo oprávněná organizace učiní na nalezišti všechna opatření nezbytná pro okamžitou záchranu archeologického nález, zejména před jeho poškozením, zničením nebo odcizením.

Stejně podmínky určuje zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve znění pozdějších předpisů, v § 176 Nález kulturně cenných předmětů.

22 Odpadové hospodářství

Problematicku odpadů detailně vyhodnocuje samostatná příloha B.6.6 Odpadové hospodářství.

Při realizaci stavby bude nakládání s odpady řešeno původcem odpadu v souladu s platnou legislativou v odpadovém hospodářství (v současné době platí zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů).

Po dobu výstavby bude původcem odpadu (§ 4 odst. 1 písmena „x“ zákona) ve smyslu zákona zhotovitel stavby. Zadavatel stavby smluvně zajistí se zhotovitelem stavby odpovědnost v oblasti nakládání s odpady v plném rozsahu dle platné legislativy.

Původce odpadu je povinen odpady zařazovat podle Katalogu odpadů (vyhláška č. 93/2016 Sb., o Katalogu odpadů) a odpady, které nemůže sám využít nebo odstranit, převést do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí. Zákon přitom zdůrazňuje povinnost zajistit přednostně využití odpadů před jejich odstraněním. Dále je původce odpadu povinen odpady shromažďovat utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií a kontrolovat, zda odpad nemá některou z nebezpečných vlastností.

Během výstavby je původce odpadu (zhotovitel stavby) povinen vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s odpady. Způsob vedení evidence je stanoven vyhláškou č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, v platném znění.

Původce odpadu je odpovědný za nakládání s odpady do doby, než jsou předány oprávněné osobě.

23 Závěr

Navržená stavba splňuje požadavky na ochranu životního prostředí; negativní vlivy z výstavby a provozu budou díky navrženým opatřením a realizací podmínek závazného stanoviska EIA minimální.

24 Podklady

Anděl P., Gorčicová I., Hlaváč V., Miko L. et Andělová H. (2005): Hodnocení fragmentace krajiny dopravou. Metodická příručka. Agentura ochrany přírody a krajiny, Praha, 99 pp.

Anděl P., Gorčicová I., Petržílka L. et al. (2006): Hodnocení průchodnosti území pro liniové stavby. Technické podmínky Ministerstva dopravy č. 181. Ministerstvo dopravy a Evrenia Liberec, 61 pp.

Anděl P., Mináriková T. et Andreas M. (2010): Ochrana průchodnosti krajiny pro velké savce. Evrenia, Liberec, 137 pp.

Culek M. a kol. (2005): Biogeografické členění České republiky. II. díl. 1. vyd. Praha, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. 589 pp.

Územní plán sídelního útvaru hl. m. Prahy

<http://www.nature.cz>

<http://geoportal.gov.cz/>

<http://www.geofond.cz/>

<http://www.geology.cz/>

<http://mapy.nature.cz/>

<http://monumnet.npu.cz/>

<http://twist.up.npu.cz>

Modernizace traťového úseku Praha-Libeň – Praha Malešice, I. stavba. Přípravná dokumentace a vypracování záměru projektu. IKP Consulting Engineers s.r.o., 03/2014.

Vyhnálek V. a kol. (2016): Modernizace traťového úseku Praha-Libeň – Praha Malešice, I. stavba. Dokumentace záměru podle přílohy č. 4 k zákonu č. 100/2001 Sb. ve znění pozdějších předpisů.